

Gosskörfestival 2008

Samma, men olika - Det är kanske det som utmärker Gosskörfestivalen mest. Mycket är sig likt från år till år: Glada och sjungande pojkar, konserter, andakter, inspirerande ledare, möten med kolleger från andra delar av Sverige, sol, bad och många måltider. Det var det även i år. Men så var det också en del som skiljde sig. T ex en stängd Rättviks kyrka. Eftersom kyrkan var under renovering fick vi ändra vår tradition med konserter i kyrkan till förmån för Nationaldagsfirande i Rättviks Centrum. Men det som kanske skiljde sig mest var att det bara var ca hälften så många pojkar som det brukar vara. 120 deltagare och en stor brist på herrar. Självt fick jag en viss känsla av ödslighet första dagen, och min oro för att det skulle vålla problem var stor. Hur skulle det bli musikaliskt? Skulle det kännas roligt?

Det visade sig att det gick alldeles utmärkt. Det mycket professionella engelska ledarteamet bestående av huvudledare Richard Tanner och röstcoach Hilary Jones arbetade i vanlig ordning metodiskt och envist. De gjorde ett utmärkt jobb efter förutsättningarna och parerade det numerära underläget bra. John Rutters Gloria satt efter ett par dagar utantill för alla sopraner. Stämövningar med herrstämmorna, som kom att inkludera de flesta manliga ledare, och med altstämman, förstärkt med kvinnliga ledare, gjorde även sitt.

Förutom Rutters Gloria hade Manskören sitt egna program lett av Robert Sund. Eftersom festivalen detta år medverkade i Rättviks Nationaldagsfirande, blev manskörsrepertoaren av mycket svensk karaktär. Svenska flaggan med Vårkonserten, Domaredans och På fjället i sol. Svenska flaggan hissades och solen log nära inpå alltför vänligt. Tidsmässigt ett alltför långt program för våra pojkar, men det var gott att få ta festivalen utanför stiftsgården för en gångs skull.

Aspirantgruppen, bestående av tolv pojkar, leddes åter igen av Margareta Raab. En nyhet för festivalen var att aspiranterna fick en egen röstcoach i Barbro Björklund. Barbro arbetade enskilt med var och en av pojkarna, samt höll ett ledarseminarium i ämnet röstvård och sångsvaga barn. Aspiranterna deltog i Nationaldagsfirandet och i en vesper på fredagen.

Hela festivalen avslutades i vanlig ordning med konsert i Falu Kristine kyrka. Tillsammans med brassmusiker från Gävle, organist Henrik Alinder samt ett par slagverkare, genomfördes konserten med bravur. Aspiranterna framförde bl a Natalie Sleeths I staden nära stranden och Gud som haver. Manskören sjöng andaktsfullt De Profundis av Pärt. Fyra sopraner fick sjunga solot i Mozarts Laudate Dominum. Den stora kören sjöng sedan Rutters Gloria innan vi alla brast ut i den mäktiga Hallelujakören. Riktigt bra resultat; positiva åhörare, nöjda musiker, sångare och ledare, och inte minst – en belåten dirigent! Självt upplevde jag ren sångglädje, och jag berördes av det faktum att vi vuxna ledare och pojkarna sjöng tillsammans. Det var VI – den var GOSSKÖRFESTIVAL!!

Nu återstår det att kalla till ny festival nästa år. Jag längtar redan. ☺

Karin Skogberg Ankarmo
ordförande Svenska kyrkans Gosskörförening